

želni zbor o proračunskem poročilu čez dobo 1909 do 1912, o poročilu finančnega referenta dra. plem. Kaana o splošnem finančnem položaju v tem času, o stališču deželne napram predlogi gleda lokalnih železnic (to je jako važna zadeva, kajti za naše pokrajine najpomembnejših lokalnih železnic ni hotela vlada v svoj program sprejeti!), o proračunskem provizoriju, nadalje o postavi glede občinskih posredovalnih uradov, o postavi glede vodnih pravic, gleda davčnih predlogov mesta Gradec itd.

Koroški deželni zbor je pričel svoje zasedanje in izvršil že precejšnjega gospodarskega dela. O sklepih deželnega zbora bomo pozneje obširno poročali. Koroški deželni zbor se naravnost odlikuje po svoji delavnosti in skrbnosti za prebivalstvo. Tam ni takih kričav, kakor jih imamo žalibog v štajerskem deželnem zboru in ki onemogočijo kar cela leta dolgo vse gospodarsko delo.

Max Besozzi †. V Gradcu je umrl na srčni kapi eden najznamenitejših nemških štajerskih žurnalstov, glavni urednik "Grazer Tagblatt" Max Besozzi. Pokojnik je bil svoj čas tudi urednik celjske "Deutsche Wacht" in mariborske "Marburger Zeitung." Bil je splošno spoštovan kot značajan časnikar. L. m. z.

Na Ogrskem prihajajo zdaj zaporedoma velikanski škandali na dnevni red. Ena magnatska stranka očita drugi največje lopovščine in poštenemu človeku se jezi jo lasi, ako opazuje te umazanosti. Le splošna volilna pravica zamogla bi na Ogrskem morast očistiti in korupcijo čez meje pognati. Te splošne volilne pravice pa se razne madžarske klike bojijo, kakor vrag križa. Ni čuda, saj s splošno volilno pravico bi odklenalo njih korumpiranem nasilju.

Albanija. Bodoči balkanski vladar princ zu Wied pričakuje se za 28. t. m. v Darazzu. Albansko prebivalstvo pričakuje že željno njegov prihod, s katerim edino bi se zamoglo razmere urediti in dolgoletnemu prelivanju krvi konec napraviti.

svojim življenju ni ničesar zakrivil, ki je pošteno živel in krščansko umrl! Zakaj ne? No, bržkone zaradi tega ne, ker je bil pokojnik Nemeč, ker zaradi svoje nemške narodnosti že v življenju ni bil poseben ljubljeneč tega političnega duhovnika, ker je tudi njegova žena nemško govorila... Zalostno, ako sovraštvo celo pred grobom ne poneha! Celotno divjaki pokopavajo svoje mrtve sovražnike, brez da bi poznali sveto pismo, ki šteje pokopavanje mrtvih h krščanskim dolžnostim. Celotno divjaki storijo to, — ali slovenski politični duhovniki prekosijo divjake v sovraštvo. Zato se je zgodil tukaj dole neznani slučaj, da je morala nesrečna vdova svojega mrtvega moža zopet nazaj v Gradec prepeljati. Tako je vsaj javnost videla, da so vražijo politični duhovniki celo mrtve svoje nasprotnike. Kaj neki bi Izveličar rekel, ko bi prišel zopet na svet in bi našel v obleki svojih "namestnikov" brezobzirne politične agitatorje?! Kristus bi pač vzel bič in bi očistil nanovo "hišo svojega Očeta..."

Kozje. Veliki živinski in kramarski sejem se vrši dne 24. februarja t. l. v Kozjem. Sejmarji se opozarjajo na novo mestno tehtnico, katera bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejmišče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci nujno vabijo Trško županstvo.

St. Ilgen pod Turjakom. Že dolgo smo molčali, a vendar smo prisiljeni, da se spet oglasimo. Namreč v nedeljo dne 12. januarja 1914 je bilo pri nas kakor vsako leto sv. Rešno telo v cerkvi razstavljeno. Na ta praznik je prišel tudi neki pater (kapucin) iz Celja, kateri je seveda svojo jezo pri pridigi nad farmane iztresil. Pridigal je, da kak je bila nekdanja gostilničarka, ki je imela vsako nedeljo veselice in ples, in kaj se je potem z njo zgodilo; pogubljena je bila; tudi tukaj misli ena gostilničarka danes veselico in ples imeti; Bog vari, da bi kateri šel na to veselico, ker jaz taki hiši ne želim žegnati božjega. Tudi Marijine družbe in tretjorednice je imel v delu, češ, da samo hodijo v farovž ena čez drugo tožiti in šinfant in kako potem take pobožne otroke h krstu priinesejo. Pa še več takih reči, da je bilo čudno. Tista gostilničarka, ki so jo kapucin v cerkvi pri pridigi imenovali, je šla tisti popoldan v farovž h kapucinu, kateri je pa žalibog poprej pete odnesel. Zato je pa g. župniku povedala, da kaka predga je bila in da so ljudi osebno imenovali, kar sploh ne sme se v cerkvi govoriti. Rekla jim je, da bi jih šla zaradi razžaljenosti časti tožiti in zaradi motenja obriti, ker nam so veselice v celem letu na božični dan, 3 dni ob veliki noči in pa na Telovo postavno prepovedane, zatoraj nam ne bojo kapucini veselice prepovedali, ker jih sploh nič ne brigajo. Nato je g. župnik Rat jo prosil, da naj ne zameri, ako se je kaj razžaljivega govorilo v cerkvi in da bojo že oni vse uredili. Mi tako vemo, da so naš g. kaplan tega kapucina podčuli, ker so sami pri tej pridigi v cerkvi v stoli sedeli in se smejali ljudem. Kadar je pa ta pridga minula, je pa g. kaplan v žagreb rekel kapucinu: "Prav ste jim povedali, zdaj boste pa te boljše cigare kadili — in je precej poslal ponje. Naš kaplan se silo jezi, ker tukaj naša dekleta niso taka, kakor so jih pri sv. Antonu v Sl. g. imeli, kjer je potem nosila neka Marijina devica široki predpasnik in da je Rošker bil potem za botra; saj tukaj tudi pogosto hodi v D. Marijine device obiskat in tudi vsaka gostilna jih je polna in se ga tak nalezijo, da jih morajo nazadnje domu peljati. Nato so pa za novo leto dali ženskam ostre škarje; da bi jim menda jezike porezali. Mi jih pa vprašamo, kdo je pa kriv, da jih ljudje opravljajo? Sami, naj se pa svoje službe držijo, kak njihov stan pelja, potem jim pa ne bo nihče kaj očital! Za danes dovolj in prosimo Vas, pustite nas pri miru, ker Vi od nas živite, ne pa mi od Vas; in mi smo imeli veselice in jih še bomo in ne bomo Vas hodili za dovoljenje prositi, kakor Vi hodite po bernjo k nam! Farmani.

Zagorje pri Pilštajnu. Dragi "Štajerc", dolgo že nisi ničesar slišal od nas Zagorjanov, ker smo mirni farani; a vendar je pa prišlo enkrat, kar je neznosno. Meseca novembra 1912

vršila se je volitev občinskega odbora. Zato sta se pa naš gospod župnik in njegov pomagač, po rodu Kranjec, toliko pete brusila in volilce pregovarjala, da je prišlo do pritožbe, katera še do sedaj ni rešena. Pred kratkim bilo je poklicanih več občanov radi volitve pred gosp. okr. glavarja. Dan poprej poklical je vse tiste župnik v farovž, napisal jim debelo pismo, da sta istega komaj dva nšla v Kozje in jim naročal, da bodejo ja dobro opravili, da ne bode treba zopet gospodu župniku ene čevlje raztrgati, kakor lani, in zraven dobiti bolezen, da še sedaj ne more šolske otroke podučevati. Mi pa mislimo, da bi bilo boljše, da bi se gospod župnik brigal za cerkev in za poduk šolskih otrok, kakor za občinske volitve. Pa mi občani smo pametnejši gratali, za naprej nas ne bode več nfarbal, kakor nas je bil pri zadnji volitvi. Ne bomo več volili ne po kranjsko, pa tudi ne, kakor bi si farovžka Pepca želela. Volitev je prosta; ko še kateri pride, bode dobil brco. Za danes dovolj, prihodnjič še pa bomo natančneje o dogodkih v Zagorju govorili, kako je župnik svojega očeta in sestre odpravil, ko je Pepca prišla v farovž in tudi kako je bilo občinsko gospodarstvo nekdanjega župana. Več občanov.

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 17

„Sveta Johanca“ pred sodiščem.

Poročali smo že svoj čas o velikanskih sleparijah, ki jih je izvrševala neka Ivanka Jerovšek pod pretezo, da „poti kri“ in da je „svetnica.“ Zaradi tiskarskega štrajka pa nam ni bilo mogoče, da bi poročali o sodnijski razpravi zoper to babnico, ki se je vršila 3. januarja t. l. pred ljubljanskim deželnim sodiščem. Stvar je pa tako važna, da jo moramo predložiti cenjenim svojim čitateljem. Podamo torej v naslednem natančno sodnijsko poročilo.

Ljubljana, 3. januarja 1914.

Pred senatom štirih sodnikov se je pričela danes obravnava proti znani „svetnici“ v Vodcah, ki se je polivala med hlinjeno zamaknenostjo in hlinjenim Kristusovim trpljenjem z razno krvjo in s tem sleparila in izvabljala kot svetnica in vedeževalka ljudem tako predrzno denar, da presega že vse meje. To smrdljivo kri je tudi prodajala za drag denar ljudem, ki so jo rabili za zdravilo. Nekateri so se mazali s to smrdljivo brozgo, nekateri pa so jo celo pili. Končno jo je dohitela usoda in sicer so jo zasačili, kakor smo že poročali, v Ljubljani, ko je šla v mestno klavnico po telečjo kri, nakar jo je pri nekem zamaknenju zalotil neki Salezijanec na ta način, da ji je potegnil nenadoma s postelje rjuho in našel poleg zamaknene svetnice steklenico krvi. — Končno je prišla goljufica v zapor in po dolgotrajni in obširni preiskavi pred sodnike. — Johanco pripelje točno ob 9. v dvorano jetniški paznik. Johanca se je za obravnavo prav čedno opravila in si je celo še lase nasukala. V dvorano stopi jokaje, toda kmalo se pomiri in začne točno in jasno govoriti. Predsednik: Vi ste Ivana Jerovšek, kličejo vas za sveto Johanco, samska dekla iz Vodice? Johanca: Ja. Predsednik: Imate kaj premoženja? Johanca: Imam nekaj kron. Predsednik: Opozarjam vas, da govorite resnico! Johanca: Gospodje, saj vem, da me boste obsodili, pa kakor gotovo je Bog tukaj, jaz nisem... Predsednik: Ne imenujte po nemarnem božjega imena! Nato se prebere

obtožnica

kateri posnemamo:

C. kr. državno pravdnštvo v Ljubljani vlaga proti Ivani Jerovšek, rojeni 4. decembra 1884 v Repnjah, pristojni v Vodice, katoliški, samski dekli, sledečo obtožbo:

Štedljivost pri kuhanju
doseže le tista gospodinja, ki uporablja
MAGGI-JEVE kocke
(gotova goveja juha)
po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — 1 krožnik izvrstne goveje juhe, katera se tudi uporablja kot juha za vkuhanje, za polivanje omak, zelenjav i. t. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znamko
zvezdo s križcem

Dopisi.

Vurmberg pri Ptuj. Naš fajmošter kaže vedno očitneje, da so mu krščanski nauki popolnoma postranska stvar in da traja njegovo politično sovraštvo celo čez grob. Zadnjič se je zgodil zopet slučaj, ki je napravil mnogo razburjenja celo čez meje štajerske domovine. Stvar je sledeča: V Gradcu umrl je naglo neki nemški slikar. Na smrtni postelji izrazil je željo, da bi bil na pokopališču v Vurmbergu pokopan. Vdova je hotela ustreči želji pokojnika in je pustila mrliča v resnici k nam prepeljati. Ali kako začudena je bila, ko jo je varmberški župnik s surovimi besedami zavrnil, češ da pokojnika na noben način ne sme v Vurmbergu pokopati. Katoliški župnik torej ni imel pravičnega razsodnika, ki v celem